Közéleti napló

Gáspár Sándor látogatása a XIII. kerületben

Gáspár Sándor, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának tagja, a Szakszervezetek Országos Tanácsának főtitkára szerdán, a XIII. kerületbe látogatott. A pártbizottság székházában Kovács Károly, a kerületi pártbizottság első titkára fogadta.

Gáspár Sándor a pártbizottságról ellátogatott a Magyar Hajó- és Darugyár angyalföldi gyárába.

Délután aktívaértekezleten időszerű kérdésekről tájékoztatott.

Küldöttségünk Berlinben

A Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottságának meghívására szerdán Andrikó Miklósnak, a KB osztályvezető-helyettesének vezetésével Berlinbe utazott az MSZMP KB pártmunkásküldöttsége.

Nyers Rezső Bács-Kiskun megyében

Nyers Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja szerdán Bács-Kiskun megyébe látogatott.

Delegációnk hazaérkezett Havannából

Dr. Orbán László művelődésügyi minisztériumi államtitkár vezetésével hazaérkezett Havannából a szocialista országok művelődésügyi minisztereinek értekezletén részt vett magyar küldöttség. A delegációt a Ferihegyi repülőtéren fogadták.

Román kommunista vezető előadása

Az MSZMP és az RKP kapcsolatainak keretében megyénkbe érkezett Ion *Savu*, a Román Kommunista Párt Központi Bizottságának tagja, a KB osztályvezető-helyettese. A megyei pártbizottságon román vendégünket fogadta *dr. Komócsin* Mihály, a megyei pártbizottság első titkára. Ott volt a baráti beszélgetésen *dr. Ágoston* József, a megyei pártbizottság titkára is.

Tegnap délelőtt Ion Savu az újszegedi pártiskolán előadást tartott az RKP politikájának néhány időszerű kérdéséről. Az előadás előtt *dr. Szilágyi* Júlia, az MSZMP Csongrád megyei Bizottsága Oktatási Igazgatóságának vezetője üdvözölte a román vendéget, aki előadása után válaszolt a hallgatóság kérdéseire is. Ott volt az előadáson *dr. Németh* Lajos, a megyei pártbizottság titkára is. Ugyancsak tegnap délután Ion Savu Makóra látogatott, ahol városi és járási pártvezetőkkel találkozott, majd a Lenin Tsz kommunista aktivistáival.

Csütörtökön Hódmezővásárhelyen, a HÓDIKÖT-ben lesz találkozó, a gyári aktivistákkal.

Temes megyei szakszervezeti küldöttség Szegeden

Szerdán Szegedre érkezett a Szakszervezetek Temes megyei Tanácsának küldöttsége. Vezetője Roman Pircea, a tanács elnöke, és tagjai Ludovic Donath, a tanács végrehajtó bizottságának gazdasági ügyekkel, valamint Petru Ponici, a művelődésügyekkel foglalkozó tagja. A vendégek viszonozzák az SZMT delegációjának a közelmúltban Temes megyében tett látogatását.

A román vendégeket a nagylaki határállomáson Juhász József vezető titkár fogadta, majd Szegeden, a szakszervezeti székházban tájékoztatta őket Csongrád megye helyzetéről, a szakszervezetek gazdasági, kulturális tevékenységéről. Megtárgyaltak több időszerű, a szakszervezeti munkával kapcsolatos kérdést. A megbeszélésen részt vett az SZMT több tagja is.

A Temes megyei szakszervezeti vezetőket tegnap délután fogadta az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának székházában dr. Németh Lajos, a megyei pártbizottság titkára.

Ma a Szakszervezetek Oktatási Központját és az SZMT megyei könyvtárát tekintik meg a román vendégek. Délután Hódmezővásárhelyre utaznak, és a METRIPOND Mérleggyárba látogatnak. Holnap ismét Szegeden tartózkodnak, és a Taurus Gumigyárat tekintik meg.

Állítások és ellenkezések

Hallom, mert többen mondogatják, hogy nehéz boldogulni az emberekkel. Néha nagyon nehéz. Aki arra vállalkozik, hogy elterelgeti, útba igazgatja őket az igazsághoz, az rengeteg tapasztalat és bölcsesség, főleg pedig kiapadhatatlan türelem birtokában fogjon csak hozzá. Mert ha esetleg balgán úgy vélné, hogy ami jó Kovácsnak meg Szabónak és még százaknak, ezreknek, az már bizonyosan Tóthnak is megfelel — nos, az illető máris menjen inkább válogvetőnek, mint agitátornak. És tulajdonképpen az is szedheti a sátorfáját és kivonulhat az emberek sűrűjéből, aki megütközik azon, hogy mások ellentmondanak neki, és esetleg másként szemlélik a világot, mint ő. Alighanem van abban bizonyos önkritikus beismerés, hogy az utóbbi időben mintha valóban sokan abbahagyták volna a politikai tevékenységet, mondván, ott van erre a célra a tévé meg a sajtó, kinőttünk már a hőskorszakból. Mintha az úgynevezett tömegkommunikációs eszközök képesek volnának helyettesíteni a személyes kontaktusteremtéshez szükséges eszmecseréket.

Nem újság, hogy az emberek néha ugyanazt a problémát egészen másként ítélik meg. Nem várhatunk tovább a partfal építésével, mert félő, hogy egy újabb árvízkor belecsúszik a Tiszába — érvel az egyik. Fölösleges kiadás — kiáltja rá a másik, néha csak úgy vaktában, anélkül, hogy ismerne akár egyetlen vizsgálati eredményt is ezzel kapcsolatban. Ne a hosszú haját nézzed, hanem azt, hogy mit produkál a fejével meg a két kezével, aztán meg hogyan viselkedik — magyarázza az egyik ráérő nyugdíjas a másiknak. Hát azért mégis gyanúsak nekem ezek a mai kölkök, hiába — így a másik, s nyilván eszébe sem jut, hogy bántóan általánosít. Vigyázzon, mert átveri az a fiatal nő, annak csak a lakás kell, nem maga — óvja-félti a szomszédasszony a hetven esztendős totyogós Feri bácsit. Mire az öreg méltatlankodik, hogy kinek mi köze őhozzá, az az asszony, akit feleségül akar venni, igenis önzetlenül szereti őt. Szerintem csak tisztességes munkára lehet alapozni az életet — állítja felnőttes meggyőződéssel Tibor, a fiatal postai szerelő. Lajos, a haver meg reagál rá: te biz' isten meg vagy húzatva, tudhatnád, hogy szemtelennek áll a világ. Miért tetszik szidni Tarjánt, hiszen láthatja, mi is itt lakunk és meg vagyunk elégedve — beszélgetnek egy jól megtermett asszonnyal a lakótársak lent a ház előtti kőpadon Az meg indulatoskodik válasz helyett: megyek ebből a tetű lakásból Szőregre, a magamába, akármit is magyaráznak nekem, ott nincs ennyi ember, és svábbogár is kevesebb van. És így tovább a végtelenségig. Némelyek „humbugnak" tartják a munka szerinti bérezést, mások azt mondogatják, hogy máris sok a gyermek, miért kell anyagilag ösztönözni a fiatal házasokat.

Mennyi állítás és tagadás, hányféle vélemény és ellenkezés! És mi minden erjed vagy kavarog még az emberek fejében! A múltját, neveltetését, szűkebb környezetét ki-ki magában hordozza, s ezek az élmények kétségtelenül motiválják, befolyásolják az emberek mai tetteit és reagálásukat a szocializmus jelenségeire, a kommunisták fáradozásaira és okfejtéseire. Vannak — és egyre többen vannak — jó meghallói a kétszerkettő-szerű igazságoknak, és ettől úgy nőnek, változnak, alakulnak, mint éltető eső hatására a fű, akadnak azonban olyanok is, akik szinte kérkednek ostobaságukkal, akiknek az agyában nem képes életmagra kapni egyetlen valamirevaló gondolat sem.

Mit lehet kezdeni ilyen vegyes fölfogású, tarka-barkán ítélkező embertársakkal? Hogyan, miképpen lehet úgy közeledni a konok tagadókhoz, a mindent eleve elutasítókhoz, a mindenkivel szemben bizalmatlanokhoz, a minden újtól, jótól viszolygókhoz, hogy ne fordítsanak hátat rögtön, mihelyt a politika szót meghallják? Talán a dédnagyapjuk hagyományozta rájuk, hogy a „politika úri huncutság", s nekik ez elég, nem hajlandók elismerni, hogy a kommunista párt csak tisztességesen, csak a nagy tömegek érdekében politizálhat, s tulajdonképpen mindenki azt csinálja, aki az élet javításának lehetőségeit latolgatja. Százezren és százezren élnek ebben a csepp hazában olyan pártonbelüli vagy pártonkívüli elvtársak, akik érzékenységük foka szerint, vagy éppen vérmérsékletüknek megfelelően égnek, lobognak, lelkesednek állandóan, hogy világot gyújtsanak a fejekben, aztán életmódjukkal és köznapi munkájukkal is követendő példát adjanak. Vannak persze kevésbé aktív állampolgárok is nagyon sokan, akik csupán csendes igent mondanak a párt szimpatikus politikájára és végzik szerényen, pontosan a dolgukat. Ugyanakkor kétségtelenül találkozunk szimpla haspártiakkal, akik menekülnek mindentől, ami közösségi, tehát egyedül és kizárólagosan saját magukkal vesződnek, csupán önös kis célokért törik, fárasztják magukat. Ez utóbbiak is magyar állampolgárok, ebben az országban élnek velünk együtt, és bármily nehéz is velük bánni, soha nem szabad lemondani róluk, mint nevelhető, átformálható emberekről. Teljesen nyilvánvaló, ezt a nehéz, hosszadalmas munkát csak olyanok végezhetik el, akik jól ismerik a marxizmus—leninizmust, érzelmileg szorosan kötődnek hozzá, értik és cselekvően támogatják a párt politikáját, elég műveltek, emberszeretők és türelmes természetűek, akik nem dőlnek be például annak a manapság divatos demagógiának, miszerint szégyen az, ha még ma sincs valakinek autója. Ehelyett szilárdan vallják, hogy a tartalmas életnek a korszerű világnézet és forradalmi munka a föltétele. Akik fáradtan és reménytelenül legyintenek e követelmények hallatán, és bizonyos nosztalgiával még most is emlegetik a régi „ne sokat vacakoljunk, hanem üssünk oda" típusú „nevelési módszereket", azok valójában jobb szolgálatot tesznek ennek a társadalomnak, ha félreállnak és átengedik a terepet a szüntelenül érvelni képes, kitartó, fölkészült kommunistáknak.

Aligha lehet vitás: nem megbántani, elriasztani, hanem megnyerni és fölemelni akarjuk a legbizalmatlanabb, legelmaradottabb embert is. Hiába végzünk maholnap a szocializmus építésével a gazdaságban, hiába nézünk büszkén az impozáns új városokra, gyárakra, iskolákra, ha nem értjük meg, hogy ez kevés, hogy az emberek tudatában sokkal hosszabb idő alatt lehet csak újat, szépet formálni, létrehozni. De akik értik, tudják, megtanulták, mennyire hosszadalmas folyamat ez, azok nem unhatnak rá soha az agitációra, nem fáradhatnak bele a disztingvált, tapintatos és következetes politikai tömegmunkára. Azt szoktuk mondani, elvtársainktól elvárjuk ezt a szüntelen és önzetlen helytállást. Természetesen úgy értendő ez, hogy a jószándéknak és a forradalmi meggyőződésnek párosulnia kell nagyfokú emberismerettel, szimpatikus magatartással és megfelelő intelligenciával. Csak így képzelhető el a párt és a nép megbonthatatlan kapcsolata és egysége, továbbá az eredményes küzdelem mindenféle elvtelenséggel, kis- és nagypolgári magatartással, esetleg antikommunista nézettel szemben.

F. NAGY ISTVÁN

Tájékoztató

A népesedéspolitikai határozat végrehajtásáról

Elsősorban nagyüzemekben szerzett tapasztalatok tanúsága szerint, kedvező fogadtatásra talált a párt és a kormány népesedéspolitikai határozata — állapította meg Duschek Lajosné, a SZOT titkára a Magyar Sajtó Házában tartott szerdai tájékoztatóján.

A megemelt családi pótlék, gyermekgondozási segély, a táppénz és más SZTK-segélyek útján az idén 8,7 milliárd forinttal kapnak többet a családosok, mint a múlt esztendőben. Az említetteken kívül még nagyon sokfajta vállalati, üzemi támogatásban is részesülnek a gyermekesek. Biztató jelenség, hogy többfelé már a gyermekintézmények is képesek kielégíteni a felvételi igényeket; így van ez Borsod megye több járásában, Budapest XVII. kerületében, a Hungarokamionnál és az Egyesült Izzóban is.

Ezeket az eredményeket természetszerűleg kezdetieknek tekintik, mert, különösen a nőket tömegesen foglalkoztató iparágakban, még mindig sok a gond. A textiliparból például jelezték a SZOT-nak, hogy noha az automata gépek számának növekedésével lényegesen könnyebb a termelőmunka, de ezzel vele jár, hogy most több gépet kezelnek egyszerre, s megnőtt az út hossza, amelyet a munkásnak műszakonként meg kell tennie. Ezeken a munkahelyeken úgynevezett „járószékek" alkalmazására lenne szükség.

Az építő-, az építőanyag- és a vegyiparban, a belkereskedelemben megszegik a vonatkozó határozatot, sokszor a megengedettnél nehezebb fizikai munkát végeztetnek, nagyobb terheket cipeltetnek a nődolgozókkal. A dolgozó nők közül nagyon sokan nem is ismerik a kismamáknak járó kedvezményeket, jogokat, s e téren is nagy feladataik vannak a szakszervezeteknek.

Az utóbbi időben különösen a rendszeresített alappal rendelkező vállalatoknál nagy az előrehaladás a lakást építő, illetve vásárló dolgozók támogatásában. A SZOT-ban szükségesnek tartják, hogy ott is, ahol ilyen alapok nincsenek, módot találjanak a dolgozók lakásgondjainak enyhítésére.

A továbbiakban a SZOT titkára szólt a gyermekintézmények bővítésének szükségességéről. Jelenleg azonban már egy óvodai hely megépítése 100 ezer forintba kerül, a régebbi 70 ezer helyett. A SZOT-ban szükségesnek tartják, hogy az 1976-tól életbe lépő szabályozók kidolgozásánál mérlegeljék ezeknek az építkezéseknek a fix áras rendszerbe sorolását is.

A tájékoztató foglalkozott a szerződéses munkaviszonyban levő nők helyzetével is. Ezzel kapcsolatban megoldásra váró feladat a rájuk vonatkozó jogszabályok korszerűsítése, hogy részesülhessenek gyermekgondozási segélyben is.

Az anyagi gondoskodás mellett változatlanul fokozni kell az egészségügyi felvilágosító munkát, amelyben a négyszemközti beszélgetéseket nem pótolhatják az egyébként igen hasznos előadások. Ebben fontos feladat hárul az üzemorvosi hálózatra.

Szólt a SZOT titkára az üdültetés alakulásáról is, amelybe egyre inkább szeretnék bevonni a nagycsaládosokat is.

Gyakorlat után véradás

A szegedi Gera Sándor munkásőr egység tavaszi lőgyakorlatot hajtott végre az elmúlt napokban. Ezzel párhuzamosan a személyi állomány egészségügyi szűrővizsgálatát is elvégezték a terepen, s a munkásőrök ezután szép számmal jelentkeztek önkéntes véradásra is, az egészségügyi sátorban.

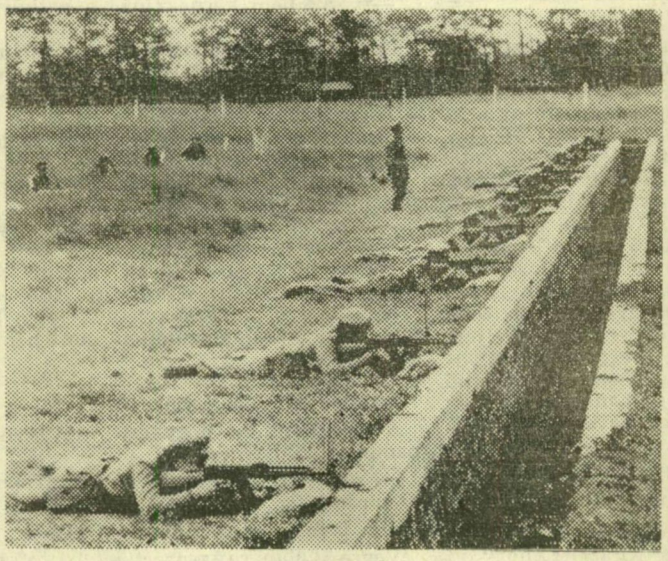

Munkásőrök a tűzelőállásban

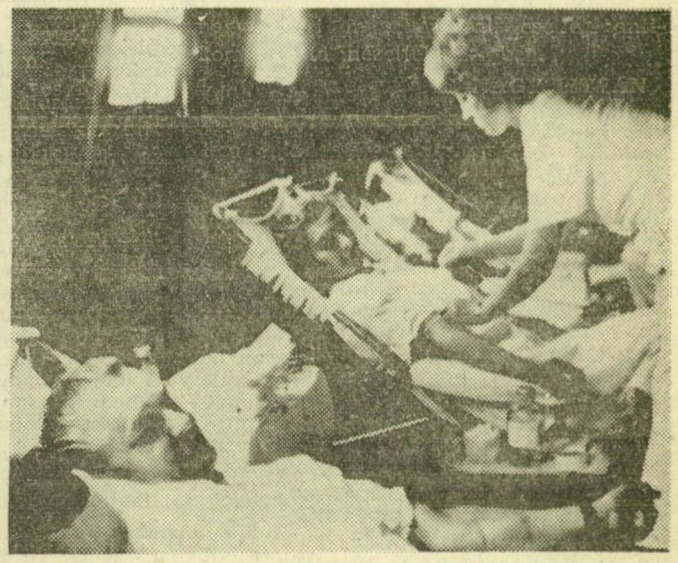

Bokányi Dezső és Molnár Jánosné munkásőrök vért adnak